

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I FALUN
 Handläggare: Förvaltningsrätts-
 notarien Elin Ruthström

DOM
 2010-05-28
 Meddelad i
 Gävle

Mål nr
 2054-10 E
 Rotel 8

SÖKANDE

Jede Aktiebolag, 556126-5553
 Box 303
 542 23 Mariestad

Ombud:

Advokaten Thomas Moll
 Jur.kand. Katerina Strömsholm
 Jur.kand. Josefin Isaksson
 Moll Wendén Advokatbyrå AB
 Stortorget 8
 211 34 Malmö

MOTPART

Lantmäteriet
 Upphandlingsfunktionen
 801 82 Gävle

SAKEN

Överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling; LOU

DOMSLUT

Förvaltningsrätten avslår Jede Aktiebolags ansökan om överprövning enligt LOU.

Förvaltningsrätten upphäver det interimistiska beslutet av den 22 januari 2010.

KOMMUNIKATION	
2010-06-01	
Avd	
Dnr	
Dose	Aktbil

Dok.Id 5502

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1093 S-801 35 Gävle	Lantmäterigatan 4	023-383 00 00 E-post: forvaltningsrattenifalun@dom.se	023-383 00 90	måndag – fredag 08:00-12:00 13:00-16:00

INFORMATION

Målet kom in till Länsrätten i Gävleborgs län och fick målnummer 106-10. Sedan Länsrätten i Gävleborgs län och Länsrätten i Dalarnas län slagits samman till Förvaltningsrätten i Falun, har målet fått nummer 2054-10.

UPPHANDLINGEN

Bakgrund

Lantmäteriet inbjöd enligt förfrågningsunderlag den 8 oktober 2009 leverantörer att senast den 19 november 2009 lämna anbud i en upphandling benämnd ”Vendingtjänster avseende kaffe- och vattenautomater”, dnr. 104-2009/1793. Upphandlingen avser ramavtal för samtliga myndigheter under regeringen, riksdagen och dess myndigheter samt övriga organisationer som äger rätt att använda de statliga ramavtalen. Upphandlingen genomfördes genom ett öppet förfarande. Anbud kunde lämnas för ett eller flera av totalt sex geografiska anbudsområden.

Förfrågningsunderlaget

Enligt punkten 4 *Bedömning av anbud* kommer anbud bedömas i tre steg; 1. Kvalificering (krav på anbudsgivaren), 2. Prövning (krav på varan eller tjänsten) och 3. Utvärdering (bedömning av angivna kriterier).

Av punkten 6 *Prövning* framgår att kravspecifikationen återfinns i bilaga 5 samt att de fem första flikarna ska besvaras/prissättas av anbudsgivaren och bifogas anbudet. Vidare framgår att miljökrav avseende hela tjänsten inklusive automater och råvaror finns i den tredje fliken.

I första stycket punkten 6.1 A) *Skall-krav – Råvaror/sortiment, Konventionell produktion*, anges följande.

Minst tre (3) definierade olika varumärken i respektive produktgrupp nr 1 och 5 ska ingå i offererat sortiment. Syftet med detta krav är att avroparen ska kunna anpassa sitt val utifrån sina egna förutsättningar. Smakupplevelsen är till stor del individuell och baserar sig på bl.a. förväntningar och tidigare erfarenheter. Vattnet och dess

hårdhetsgrad (kalkhalt) påverkar också i hög grad vilken typ av kaffe man föredrar. Med anledning härav vill vi, genom kravet på minst tre definierade varumärken av rostat malet kaffe, betona vikten av ett brett utbud av varianter. Enligt förtydligande avses med varumärke det rosteri som rostar kaffet.

Av punkten 6.1 B) och C) *Skall-krav – Råvaror/sortiment, Hållbar ekologisk produktion*, och *Hållbar etisk produktion* framgår att artikelnummer, produktnamn och fabrikat, uppgift om var i anbudet respektive verifikat eller motsvarande återfinns samt nettopris tydligt ska redovisas i anbudet.

I bilaga 5 *Kravspecifikation*, flik 3 *Miljökrav*, anges följande.

Produkter som ingår i det offererade sortimentet av dubbelcertifierat kaffe ska uppfylla nedanstående två krav.

Krav 1: Produkterna ska uppfylla ett av IFOAM, International Federation of Organic Association Movement, certifierat program, vara kontrollerat av ett kontrollorgan inom EU eller av ett kontrollorgan som godkänts som likvärdigt EU:s kontroll enligt förordningen 834/2007/EG om ekologisk produktion. Verifikation: Kopia av certifikat eller motsvarande som visar att varan är godkänd av KRAV eller av ett enligt förordningen 834/2007/EG godkänt kontrollorgan inom EU eller likvärdigt.

Krav 2: Produkterna ska uppfylla produktionsreglerna för de åtta kärnkonventioner som identifieras av ILO, International Labour Organisation. Verifikation: Kopia av certifikat eller motsvarande som visar att reglerna enligt Rainforest Alliance, Utz Certified, Fairtrade eller likvärdiga produktions- eller kontrollsystem uppfylls.

I bilaga 5 *Kravspecifikation*, flik 4 *Priser råvaror*, anges att det ska finnas en spårbarhet mellan verifikat och produkt, dvs. det måste klart och tydligt framgå vilken produkt verifikatet avser.

Tilldelningsbeslut m.m.

Tilldelningsbeslut meddelades den 13 januari 2010, varvid JOBmeal AB (Luleå, Gävle och Norrköping) och Selecta AB antogs som leverantörer för olika geografiska anbudsområden. Jede Aktiebolag (bolaget) antogs inte som leverantör för något av anbudsområdena. I upphandlingsrapporten anges att bolagets anbud för produktgrupp 2, hela bönor mellanrost, inte

uppfyller skall-kravet (bilaga 5, flik 3) på att kopia av certifikat eller motsvarande som visar att offererad produkt

- är godkänd av KRAV eller av ett enligt förordningen 834/2007/EG godkänt kontrollorgan inom EU eller likvärdigt (= hållbar ekologisk produktion), eller
- uppfyller produktionsreglerna för de åtta kärnkonventionerna enligt Rainforest Alliance, Utz Certified, Fairtrade eller likvärdiga produktions- eller kontrollsystem (= hållbar etisk produktion).

Interimistiskt beslut

Dåvarande Länsrätten i Gävleborgs län beslöt den 22 januari 2010, efter yrkande av bolaget, att upphandlingen inte får avslutas innan något annat beslutats.

BOLAGETS YRKANDE, GRUNDER OCH UTVECKLING AV TALEN

Bolaget yrkar i ansökan i sak att förvaltningsrätten förordnar att upphandlingen ska göras om. Som grund för ansökan anger bolaget följande. Lantmäteriet har brutit mot 1 kap. 9 § LOU genom att inte beakta principerna om proportionalitet, likabehandling, ömsesidigt erkännande och transparens, vilket medfört att bolaget lidit eller kan komma att lida skada. I förfrågningsunderlaget har Lantmäteriet ställt krav som inte står i proportion till sitt ändamål och som strider mot proportionalitetsprincipen. Vidare har Lantmäteriet vid utformningen och tillämpningen av kraven inte beaktat principen om ömsesidigt erkännande. Därtill har Lantmäteriet ställt krav som medfört att anbudsgivarna inte behandlats lika och att vissa företag, bl.a. bolaget, uteslutits från möjligheten att erhålla kontrakt. Bristerna rör upphandlingens konkurrensuppsökande skede, varför upphandlingen ska göras om.

Krav på minst tre olika varumärken/rosterier

Lantmäteriet har uppställt krav på att anbudsgivare ska erbjuda minst tre olika definierade varumärken/rosterier av kaffe. Syftet med kravet är att kunna upphandla ett brett sortiment av kaffeprodukter som smakar olika. Kravet är varken en lämplig eller effektiv åtgärd, eller nödvändigt för att uppnå det eftersträvade syftet. Därtill är kravet överdrivet. Kravet är inte heller objektivt kopplat till föremålet för upphandlingen. Från ett och samma rosteri kan man få ett stort antal kaffesorter med vitt skilda karaktär och smak. Kravet på olika rosterier säkerställer således inte olika smakegenskaper. Det finns på sin höjd en marginell koppling mellan smak och rosteri. Den eftersträvade variationen kan på ett mycket lämpligare och effektivare sätt åstadkommas genom krav på olika kaffesorter och kaffeblandningar med varierande egenskaper. Genom att efterfråga bl.a. vissa egenskaper hos de olika offererade produkterna skulle syftet uppnås utan att kravet på olika rosterier behövt ställas, varför kravet inte är nödvändigt och kan tillförsäkras på ett mindre ingripande sätt. Kravets negativa konsekvens är orimlig och överdriven i förhållande till det eftersträvade syftet. Kravet strider därför mot proportionalitetsprincipen.

I stället för att kunna offerera olika kaffesorter från sitt eget rosteri, har bolaget tvingats anlita underleverantörer till högre kostnad. Därmed har bolagets prissättning och konkurrensställning påverkats negativt. Upphandlingen har inte genomförts affärsmässigt.

Kravet missgynnar på ett otillbörligt sätt anbudsgivare som, likt bolaget, huvudsakligen arbetar med egna kaffeprodukter och som har svårigheter att tillgå andra varumärken till rimliga priser. Kravet har därmed diskriminerande effekt och strider mot likabehandlingsprincipen.

Bolaget har lidit skada. Till följd av kravet har bolaget inte kunnat utforma sitt anbud på ett optimalt sätt. Om bolaget fått offerera enbart sitt egenproducerade kaffe, hade bolaget kunnat offerera ett i sin helhet lägre kilopris.

Krav på spårbarhet av hållbar ekologisk och etisk produktion av kaffe
Lantmäteriet har uppställt krav på produkter som ingår i det offererade sortimentet av ekologiskt produktion av kaffe med spårbarhet på artikelnummernivå.

Bolaget har lämnat in ett korrekt utformat verifikat i enlighet med förordning 834/2007/EG, vari anges att bolagets danska underleverantörs kaffe- verksamhet uppfyller de krav på ekologisk produktion som fastställs i förordningen. Eftersom Lantmäteriet inte godkänt bolagets verifikat, har myndigheten brutit mot principerna om ömsesidigt erkännande och transparens.

Kravet förutsätter certifikat som är utformat på annat sätt än vad som anges i förordning 834/2007/EG och vad som är praxis i andra medlemsstater, t.ex. Danmark. Kravet är mer långtgående än enligt nämnda förordning. Därför är kravet mycket svårt, om inte omöjligt, att uppfylla för aktörer från andra medlemsstater. Anbudsgivare från andra EU-länder, som uppfyller bestämmelserna i förordningen, missgynnas i förhållande till bl.a. svenska leverantörer. Med dansk underleverantör missgynnas bolaget.

Kravet står inte i proportion till det syfte som ska uppnås, varför det strider mot proportionalitetsprincipen.

Vidare har Lantmäteriet uppställt krav på hållbar etisk produktion av kaffe med spårbarhet på artikelnummernivå. Bolaget har gett in ett danskt intyg som visar att bolagets danska underleverantörs kaffe är Fairtrade-certifierat. Då Lantmäteriet kräver spårbarhet på artikelnummernivå exkluderar

derar myndigheten därmed i praktiken aktörer från andra medlemsstater som företer andra certifikat, t.ex. bolaget beträffande dess danska underleverantör. Vad som ovan sagts om Lantmäteriets brott mot de grundläggande principerna vid krav på hållbart ekologiskt producerat kaffe, gäller även kraven för hållbart etiskt producerat kaffe.

LANTMÄTERIETS INSTÄLLNING, YRKANDE, GRUNDER OCH UTVECKLING AV TALAN

Lantmäteriet bestrider bifall till ansökan och yrkar att det interimistiska beslutet ska upphävas. Som grund härför anger Lantmäteriet följande. Lantmäteriet har inte brutit mot LOU eller principerna om icke-diskriminering, likabehandling, transparens, ömsesidigt erkännande eller proportionalitet. Lantmäteriet har inte heller avvikit från de i anbudsfrågan angivna förutsättningarna och upphandlingen har i samtliga avseenden genomförts med iakttagande av upphandlingsrätten.

Krav på minst tre olika varumärken/rosterier

Krav på att anbudsgivare ska kunna erbjuda variation i sortimentet är förenligt med LOU. För att tillförsäkra ett brett sortiment av kaffe har krav ställts på att anbudsgivarna ska offerera kaffe utifrån bl.a. olika varumärken/rosterier, produktionssätt, rostningar och kaffetyper.

Det aktuella kravet är begränsat till två av produktionsgrupperna inom konventionell produktion. Kravet är klart och tydligt utformat och vittnar om att alla anbudsgivare behandlats likvärdigt och erbjudits lika förutsättningar. Ingen anbudsgivare har diskriminerats eller getts någon fördel på grund av nationalitet. Inte heller har det funnits krav på typ av varumärke/rosteri som ska offereras. Kravet har ett naturligt samband med och står i rimlig proportion till det som upphandlas. Kravet leder till att syftet uppnås, dvs. att avroparen ska kunna anpassa sitt val utifrån sina egna förutsättningar. Avtalet måste vara mycket tydligt och enkelt samt göra det lätt

för avroparen att se och förstå att utbudet är varierat. Den genomsnittliga avroparen har oftast inte de detaljkunskaper som krävs för att förstå vilket kaffe man ska avropa genom att, istället för att välja olika varumärken, undersöka hur många rostningar som gjorts, vilken sammansättning av olika blandningar av bönor och olika kvaliteter som ingår osv. Att välja mellan olika varumärken är för de flesta ett tydligt och begripligt sätt att välja och en lämplig och effektiv åtgärd för att uppnå syftet med kravet. Kravet är ett proportionerligt sätt att uppnå detta. Kravet är inte överdrivet.

Bolaget har uppfyllt kravet genom att offerera kaffe dels från eget rosteri, dels från underleverantörer. Det kaffe bolaget offererat från underleverantörer är endast 1 kr/kg dyrare än kaffet från bolagets egna rosteri (2,3 %). Därmed är kravet varken orimligt eller överdrivet i förhållande till det eftersträvade syftet. Om man dessutom analyserar medelpriset för de aktuella produktgrupperna, framgår att bolaget hamnat på andra plats för det första anbudsområdet och därmed inte är dyrast. Förhållandet är exakt detsamma för samtliga sex områden. Bolaget har inte offererat kaffe från underleverantörer till en mycket högre kostnad varken än sitt eget kaffe eller än andra anbudsgivare.

Lantmäteriet har gjort en fiktiv utvärdering där hänsyn tagits till förbrukningen av konventionellt producerat kaffe i de aktuella produktgrupperna och det viktade utvärderingspriset för hyra och service per månad. Utvärderingen visar att utfallet blir exakt detsamma som vid den verkliga anbudsutvärderingen. Det är månadspriset för hyra och service som är avgörande för resultatet i båda utvärderingarna. Om bolaget hade kvalificerat sig till utvärderingen, skulle bolaget ändå inte ha erhållit ramavtal för något område. Bolaget kan därför inte heller anses ha lidit skada.

Krav på spårbarhet av hållbar ekologisk och etisk produktion av kaffe

Syftet med spårbarhet på produktnivå är att det klart och tydligt ska framgå att det är just den offererade produkten som är certifierad. Det är också viktigt för att beställaren ska veta vilken miljöprestanda som erhålls vid beställning från anbudsgivaren. Dessutom är spårbarheten mycket viktig för att uppföljning av leveransernas miljöprestanda ska vara möjlig. Om det inte finns koppling mellan en produkt med ett artikelnummer och en produkt enligt en känd produktionsstandard är det i praktiken omöjligt att följa upp spårbarheten. Syftet med efterfrågad certifiering är att garantera att produkterna uppfyller kraven. Kravet är varken orimligt, oproportionerligt eller diskriminerande. Alla anbudsgivare som kvalificerat sig till prövningen har påvisat spårbarhet på produktionsnivå för de totalt tolv olika produkterna. Bolaget har korret påvisat spårbarhet för tio av dem, dock inte för det offererade kaffet från den danska underleverantören.

Kraven är inte utformade så att det lättare kan uppfyllas av svenska företag. Ett flertal av de offererade kaffeprodukterna är producerade och/eller certifierade utanför Sverige. Exempelvis har två anbudsgivare från Nederländerna och andra anbudsgivare vars kaffe, liksom bolagets kaffe, tillverkas i Danmark har påvisat spårbarhet. Kraven strider således inte mot principen om ömsesidigt erkännande.

Alla anbud har behandlats lika. Bolagets anbud har uteslutits eftersom det för sitt offererade kaffe från den danska underleverantören inte uppfyller kraven, dvs. det inte framgår av de dokument bolaget gett inte att det avser påstådda produkter.

DOMSKÄL

Tillämpliga lagregler m.m.

Upphandlande myndigheter ska behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt.

Vid upphandlingar ska vidare principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet iakttas (1 kap. 9 § LOU).

Likabehandlingsprincipen innebär att leverantörer och erbjudna produkter ska behandlas lika, utan ovidkommande hänsyn. *Icke-diskrimineringsprincipen* innebär förbud mot att diskriminera leverantörer på grund av deras nationalitet (medborgarskap, etablerings- eller verksamhetsland). Även indirekt diskriminering är otillåten. *Transparensprincipen* innebär att upphandlingar ska präglas av öppenhet och förutsebarhet. *Principen om ömsesidigt erkännande* innebär att en medlemsstats myndigheter är skyldiga att erkänna och acceptera handlingar, t.ex. certifikat, som utfärdats av behöriga myndigheter i de andra medlemsstaterna. *Proportionalitetsprincipen* innebär att de åtgärder den upphandlande myndigheten vidtar inte får gå utöver vad som är nödvändigt för upphandlingen. Dessutom måste de krav som ställs vara effektiva, dvs. möjliga att kontrollera och ägnade att leda till att det avsedda syftet uppnås. Det måste finnas ett rimligt förhållande mellan det eftersträvade målet och de vidtagna åtgärderna.

Om den upphandlande myndigheten har brutit mot de grundläggande principerna, som redogjorts för ovan, eller någon annan bestämmelse i LOU och detta har medfört att leverantören lidit eller kan komma att lida skada, ska rätten besluta att upphandlingen ska göras om eller att den får avslutas först sedan rättelse gjorts (16 kap. 2 § LOU).

Förvaltningsrättens bedömning

Inledning

Varken EG-direktiven eller LOU innehåller några regler om vad de upphandlande myndigheterna ska upphandla. Det är en uppgift för de upphandlande myndigheterna att avgöra. Inom ramen för gemenskapsrätten bestämmer de upphandlande myndigheterna kvalitetsnivåer, prestanda, miljökrav m.m. som ska gälla för föremålet för upphandlingen. Upphand-

lande myndigheter är en del i ett marknadsekonomiskt system och de, liksom privata företag, kan upphandla på marknadens villkor och i stort sett efter egna preferenser, givet att principerna för den fria rörligheten av varor och tjänster och den fria etableringsrätten m.m. upprätthålls. Även de grundläggande principerna, som ska genomsyra hela upphandlingsprocessen, ska givetvis upprätthållas.

Förvaltningsrättens prövning

Frågan i målet är om Lantmäteriet brutit mot någon av de grundläggande principerna i LOU genom att utforma skall-kraven på det sätt som gjorts i upphandlingen (minst tre olika varumärken/rosterier respektive skall- och beviskrav på spårbarhet av hållbart ekologiskt och etiskt producerat kaffe).

Om förvaltningsrätten finner att så är fallet, har rätten även att pröva om det medfört att bolaget lidit eller kan komma att lida skada, i följd varav rätten har att besluta att upphandlingen ska rättas eller göras om.

Krav på minst tre olika varumärken/rosterier

I punkten 6.1 A) i förfrågningsunderlaget har Lantmäteriet, efter förtydligande, uppställt ett skall-krav som innebär att minst tre definierade olika varumärken/rosterier av rostat malet kaffe mellanrost respektive rostat malet kaffe mörkrost ska offereras för att anbudsgivaren ska anses ha uppfyllt skall-kravet. Av förfrågningsunderlaget framgår att skall-kravets syfte är att avroparen ska kunna anpassa sitt val efter egna förutsättningar. Lantmäteriet har även betonat vikten av ett brett utbud.

Bolaget, som uppfyllt skall-kravet men som gjort gällande att det för att göra det tvingats anlita två underleverantör vilket lett till ett mindre konkurrenskraftigt anbud, har invänt att skall-kravet strider mot de grundläggande principerna i LOU.

Genom förfrågningsunderlagets utformning framgår att Lantmäteriet som helhet eftersträvat ett brett och varierat sortiment av de produkter som är föremål för upphandlingen, t.ex. genom skall-krav som kräver olika varumärken/rosterier, produktionssätt, rostningar och typer av kaffe. Enligt förvaltningsrättens mening är det inte visat att det aktuella skall-kravet strider mot proportionalitetsprincipen. För denna bedömning talar att skall-kravet får anses vara rimligen ägnat att åstadkomma det eftersträlvade syftet utan att det, såvitt visats, oproportionerligt drabbat bolaget i förhållande till nyttan för Lantmäteriet. Därtill kommer att skall-kravet inte uteslutit att bolaget offererat sitt egna rosteri, utan enbart krävt att tre olika rosterier offereras. Härvid kan även konstateras att den upphandlande myndigheten får anses ha ett visst utrymme inom vilket den kan agera i förhållande till proportionalitetsprincipen (jfr. Europeiska gemenskapens förstainstansrätts dom av den 6 juli 2000 i mål T-139/99, Alsace International Car Service mot Europaparlamentet). Vidare anser förvaltningsrätten att det inte är visat att skall-kravet strider mot principerna om likabehandling och icke-diskriminering. Den omständigheten att skall-kravet inte kräver något specifikt varumärke/rosteri ger stöd för en sådan bedömning. Därtill kommer att det inte visats att skall-kravet diskriminerat bolaget på grund av nationalitet eller varit ägnat att gynna eller missgynna anbudsgivare på ett diskriminerande sätt. Inte heller anser förvaltningsrätten att skall-kravet står i strid med någon annan av de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU.

Krav på spårbarhet av hållbar ekologisk och etisk produktion av kaffe

I kravspecifikationen i bilaga 5, flik 3, till förfrågningsunderlaget har Lantmäteriet uppställt två skall-krav för hållbar ekologisk och etisk produktion av kaffe. Som verifikation för att skall-kraven är uppfyllda, s.k. beviskrav, har Lantmäteriet krävt kopia av angivna certifikat eller motsvarande. Vidare har Lantmäteriet i kravspecifikationen i bilaga 5, flik 4, till förfrågningsunderlaget uppställt ett skall-krav som innebär att det ska fin-

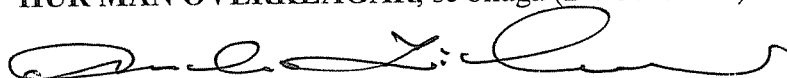
nas en spårbarhet på artikelnummernivå mellan verifikat och produkt samt att det klart och tydligt ska framgå vilken produkt verifikatet avser.

Bolaget, som inte bedömts uppfylla kraven då spårbarhet på artikelnummernivå inte påvisats, har invänt att utformningen av skall-kraven och tillämpningen av beviskraven strider mot de grundläggande principerna i LOU.

Enligt förvaltningsrättens uppfattning, vilken även synes ostridig i målet, påvisar de handlingar bolaget gett in inte spårbarhet på artikelnummernivå mellan verifikat och produkt i enlighet med skall-kraven. Lantmäteriet kan därför – oavsett det offererade kaffets och ingivna handlingars medlemsstatliga härkomst – inte anses ha brutit mot principen om ömsesidigt erkännande genom att underkänna bolagets uppfyllnad av skall-kraven. Den omständigheten att bolaget gjort gällande att det av bolaget offererade kaffet godkänts i enlighet med förordningen 834/2007/EG medför därmed ingen annan bedömning. Enligt förvaltningsrättens mening är det inte visat att Lantmäteriet varken vid utformningen av skall-kraven eller vid tillämpningen av beviskraven gått utöver vad som kan anses vara proportionerligt. För denna bedömning talar att kraven får anses vara ändamålsenliga för att säkerställa att miljökraven uppfylls och att fungerande kontroll av dem kan ske. De får även anses ha ett naturligt samband med och stå i proportion till upphandlingen. Vidare anser förvaltningsrätten att det inte är visat att kraven strider mot principerna om icke-diskriminering eller likabehandling. Att en leverantör inte klarar att tillgodose sakligt motiverade krav från en upphandlande myndighet strider inte mot LOU. Inte heller anser förvaltningsrätten att det visats att skall-kraven eller beviskraven står i strid med någon annan av de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU.

Mot bakgrund av ovan anförda skäl ska ansökan om åtgärd enligt LOU avslås och det interimistiska förordnandet upphävas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1 C)

Anders Lidman

rådman

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall. **Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.**

Överklagandet ska ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagandet för offentligpart räknas emellertid från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagandet infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att prövningstillstånd meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas, anledning förekommer till ändring i det slut vartill förvaltningsrätten kommit eller det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. den klagandes namn, personnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till kammarrätten,
2. det beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans ombud. Adressen till förvaltningsrätten framgår av beslutet. Om klaganden anlitar ombud ska denne sända in fullmakt i original samt uppge sitt namn, adress och telefonnummer.